

[Justitsministeren.]

til Opnaaelse af Akkord, eller i Medfør af Lov Nr. 364 af 18. December 1933 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord og Moratorium. Jeg er glad ved, at jeg ikke skal lære Ændringsforslaget udenad, men jeg tillader mig i øvrigt at anbefale dette og selve Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg forstaaer den højtærede Justitsminister saaledes, at Ministeren har bebudet et Ændringsforslag, der vil blive stillet til anden Behandling.

Justitsministeren (Steincke): Ja.

Jensen-Aale: Efter den højtærede Justitsministers Redegørelse, og da jeg hører, man ønsker nedsat et Udvalg, skal jeg nøjes med at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Rahbek: Det oprindelige Forslag gik ud paa en almindelig Forlængelse af Lovens Gyldighedstid for et Aar. Vi havde tænkt os at lade det gaa uden Omtale, men da der nu foreligger en ny Situation, ønsker jeg meget gerne en kort Udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Ordførerne for deres Tilslutning til Lovforslaget og finder det ganske rimeligt, at man ønsker at se det bebudede Ændringsforslag i et Udvalg, hvor jeg da vil forelægge det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rahbek: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pressens Brug.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1041).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa det under Nr. 8 paa Dagsordenen nævnte Lovforslag kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Siden Straffelovkommissionen af 1905 i 1912 afgav Betænkning, har det været under Diskussion, hvorvidt og hvorledes man skulde ændre Presseloven af 3. Januar 1851. Der har været nedsat forskellige Udvalg senere og været udarbejdet en lang Række Udkast til en ny Presselov under forskellige Justitsministre. Det Forslag, der nu er blevet Resultatet, skyldes et Udkast af Justitsministeriet fra i Forløb med Medarbejde af Dr. jur. Troels G. Jørgensen, Præsident i Højesteret, og Professor Hurwitz. Forslaget er imidlertid undergaaet meget væsentlige Ændringer fra det første Udkast, til det blev fremsat for det høje Folketing, hvor det nu er vedtaget. Disse Ændringer er særlig foranlediget ved Pressens Kritik af det oprindelige Lovforslag, en Kritik, som navnlig har været begrundet i Pressens Arbejdsforhold, altsaa i praktiske Hensyn, som jeg i størst mulig Grad har taget mig ad notam. Man bevarer i Hovedtrækkene det Grundlag, hvorpaa Presseloven af 1851 hviler, nemlig at Presseforseelser ikke skal bedømmes i Overensstemmelse med de almindelige Straffe- og Erstatningsregler, men at man her af Hensyn til Ytringsfriheden og det, man plejer at kalde Pressefriheden, staaer sig ved af Samfundshensyn at give særlige Ansvarsregler, saa at kun enkelte Personer kommer til at bære Ansvar for et trykt Skriffs Indhold.

Hovedregelen vil — idet jeg her tillader mig at bortse fra de forskellige Sondringer mellem udenlandsk og indenlandsk, mellem ikke-periodisk og periodisk Skrift og holder mig til det, der har størst Interesse, nemlig den almindelige Presse — være givet i § 6, hvorefter i Almindelighed Redaktøren af et Blad er ansvarlig for dette Blads Indhold. Der findes en særlig Bestemmelse i § 2, hvorefter den virkelige Redaktør skal angives paa Bladet, hvilket altsaa betyder, at man gaar bort fra det hidtil tolererede Straamandssystem. Ved Siden af Redaktøren er den navngivne Forfatter ansvarlig — og i Stedet for Redaktøren, hvis han efter de almindelige Regler kan drages til Ansvar, dog at Straffrihed for Redaktøren ikke indtræder, saafremt Artiklen af den navngivne Forfatter